שמחה בן ציון אַלתֶר גוטמן
סופר, מורה, עורך ומוציא לאור, ממייסדי תל-אביב
1870 –1932

נולד בטֶלֶנְשְׁטי שבפלך בסרביה (כיום מולדובה) ועלה לישראל ב-1905. איש חינוך, ממורי העברית הראשונים באודסה, כתב תחת שם העט ש. בן ציון. ממייסדי תל-אביב.
בשנותיו הראשונות פרסם סיפורים בכתבי העת "המליץ" ו"הצפירה" וב"לוח אחיאסף", ולימד, בין השאר, בבית הספר "החדר המתוקן". ב-1901 הֵקים עם ביאליק, רבניצקי ולוינסקי יחד את הוצאת הספרים "מוריה". את הוצאת "אשכולות" הֵקים עם א"ז רבינוביץ' (אז"ר). את סיפורו הראשון ביידיש פרסם י"ל פרץ.
סביב ביתו שבנווה צדק התפתח מרכז לספרות, שכלל עשייה תרבותית פורה, והוא הפך ללב חיי הסִפרות ביישוב הצעיר. הוא היה הראשון שהוציא לאור קובץ סִפְרותי-מדעי ושמו "העומר", שבו פרסם עגנון את סיפורו הראשון בארץ ישראל - "עגונות". משנת תרע"א, 1910, היה העורך הראשון של הירחון לבני הנעורים "מולדת", ולאחר מלחמת העולם הראשונה ערך את מוסף הסִפְרות של "חדשות מהארץ" (אבי העיתון "הארץ").
בספריו: "כל כתבי ש. בן ציון", "בצאת ישראל ממצרים": סיפור-גבורות מימי קדם, "נפש רצוצה", "האזרח", "הרמן ודורתיאה"- תַרגום לעברית של ספרו של יוהאן וולפגנג פון גתה, "ארץ אשכנז", "הגדה של סתיו" – הוא גם תרגום לעברית את ספרו של היינריך היינה, וילהלם טל, "חיזיון"- תַרגום לעברית של המחזה מאת פרידריך שילר.
על שמו נקראות שדרות בן ציון בתל-אביב, רחוב בשכונת המסילה בחֵיפה ורחוב ברחובות.

עיריית תל-אביב קבעה לוחית זיכרון על הבית שבו התגורר בן ציון ברחוב בוסתנאי 10 שבנווה צדק בשנים 1904–1910.

שלמה ניצן וחבורת רננים – "זמר לחמישה עשר בשבט" (מרחב שדה) – שירו של ש. בן ציון
https://www.youtube.com/watch?v=6sb8MogTenE